

Omilostenie

63-1028, Tucson, AZ
(PARDON)

www.vecerne-svetlo.sk
Poznaj pravdu a pravda t'a vyslobodi

William Marrion Branham

Úvod

Mimoriadna služba Williama Branhama bola odpoveďou Svätého Ducha na proroctvá Písma v Malachiášovi 4:5,6, Lukášovi 17:30 a Zjavení 10:7. Táto celosvetová služba bola vrcholom mnohých biblických proroctiev a pokračovaním práce Božej skrze Jeho Ducha v tomto konečnom čase. Písmo hovorí, že táto služba pripraví ľudí pre Druhý Príchod Ježiša Krista. Našou modlitbou je, aby Boh toto Slovo urobil životom v Tvojom srdci, keď budeš s modlitbou čítať toto posolstvo.

Preklad anglického originálu je urobený len s takými nevyhnutnými zásahmi do textu, ktoré vyžaduje preklad hovoreného slova do tlače, so snahou zachovať rás prostého spôsobu vyjadrovania.

Hoci bolo pre presnosť prekladu vynaložené všetko úsilie, napriek tomu je za najvernejšiu formu záznamu považovaný audio záznam v anglickom jazyku.

Viac ako 1100 kázni je dostupných v mnohých jazykoch.

Táto kázeň sa smie kopírovať a rozširovať, pokiaľ je text predstavený neskrátene, bezo zmien, a pokiaľ je distribuovaný zdarma.

Viac informácií nájdete na stránke:

www.vecerne-svetlo.sk

Omilostenie

(PARDON)

Toto posolstvo kázal brat William M. Branham v pondelok večer 28.10.1963 v Tucson, AZ

¹ Zostaňme len na chvíľu stáť a pomodlime sa. Skloňme teraz svoje hlavy.

² Náš Nebeský Otče, považujeme toto za tak veľké privilégium, že tu môžeme stáť medzi spasenými a môžeme spievať túto úžasnú starú cirkevnú pieseň, „*Pane, verím*“. Vidíme, že viera našich otcov stále žije v srdciach Jeho detí, cez veky. A ako nám povedala pieseň, „Sme na ceste do zeme Kanaán.“ Modlím sa, Otče, ak tam dnes večer bude niekto, kto ešte neučinil to rozhodnutie, že neprišli do miesta – že môžu jednoducho veriť len Slovu, modlím sa, aby toto bol ten večer, kedy urobia to konečné vyjadrenie a prijmú Krista ako Spasiteľa, budú naplnení Jeho Duchom.

³ Ďakujeme Ti za túto skupinu, ktorá sa volá Obchodníci Plného Evanjelia, a za to, za čím stojí, za spravodlivosťou. Sme šťastní, keď vieme, že sú v našej krajine mužovia, vo svete obchodu, ktorí si vyhradzuju čas, aby Ti slúžili, aby povedali iným, vynakladajú svoje peniaze a svoj čas, aby pomohli ostatným na ceste stávať sa občanmi Kráľovstva Božieho.

⁴ Ďakujeme Ti za našich bratov kazateľov, ktorí sú tu dnes večer, za tých, ktorí držia pochodeň, aby ukazovali tomuto zatemnenému svetu, že je cesta, ktorá vedie do Slávy, ďakujeme za každého člena Cirkvi živého Boha a za tých, ktorí prišli, Pane, za nových. Modlíme sa teraz, ako sa snažíme otvoriť Slovo, aby si Ho rozdelil medzi ľudí tak, ako máme potrebu. A keď sa dnes večer služba skončí a pôjdeme domov, nech tam budú novonarodené deti pridane do Kráľovstva. Alebo tu je možno dnes večer niekto, Pane, kto je veľmi chorý a potrebuje dotyk Toho veľkého Lekára, nech ho dnes večer dostane. Udeľ to, Pane. A budeme Ti pokorne oddávať chválu, lebo o to prosíme v Mene Ježiša, Tvojho Syna. Amen. Môžete si sadnúť.

⁵ Je to jeden z najohromnejších okamihov môjho života, keď sa postavím pred ľudí, aby som hovoril o radosti môjho života, o Ježišovi Kristovi, čo pre mňa znamená, a potom mať tú výsadu podeliť sa s touto radosťou s niekým iným, kto nikdy nemal túto radosť. Jedného dňa som hovoril. Voľakedy som bol „chlapec-kazateľ“. Toto je tridsaťtri

* * * * *

--- Brožúra nie je na predaj ---

V slovenskom jazyku vydané v máji 2017.

Text je verným opisom a prekladom zvukového záznamu.

Ponúkame biblické materiály – knihy, brožúry, CD, DVD.

Zásielky sú bezplatné.

Kontakt:

email: info@vecerne-svetlo.sk

tel.: +421(0)911 178 730

Ďalšie informácie nájdete na stránke

www.vecerne-svetlo.sk

Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí

rokov v službe. A žil som pod povest'ou „chlapca-kazateľa“. Ale teraz som prekročil ten čas a teraz sa stávam starým kazateľom.

⁶ Ale každý deň, On, ako povedala pieseň, „On sa deň za dňom stáva stále sladším a sladším.“ Ako som začal, prekročil som už medzník polcesty a dívam sa smerom, ktorým zapadá slnko, Kristus sa pre mňa stáva viac, deň za dňom. A keď mám tieto výsady, stáť pred mužmi a ženami z obchodných komunít a hovoriť ku nim o niečom, čo pre nich znamená viac než čokoľvek vo svete, to je: Večný Život. Nemyslím si, že je niečo väčšie, na čo by som mohol pomyslieť, než Večný Život.

⁷ Keď ste mladí, začínate premýšľať o, no, ako chlapec sa hráš s „víčikom“ [malý točiaci kužel - pozn.prekl.] a malé dievča vystrihuje z papiera bábiky. Po nejakom čase, to je vaše vzdelanie. Potom premýšľate, či sa oženíte s dievčaťom s hnedými očami alebo modrými? A potom treba zaplatiť dom, deti sa musia vzdelávať. A kde ste?

⁸ Ale som tak šťastný, že tu je niečo, čo je skutočné, potom, ako sa toto všetko skončí. Potom vojdete do niečoho, čo znamená viac ako ostatné veci. Ktoré sú nevyhnutné. Istotne sú, kto bude matkou vašich... a otcou vašich detí a naše domovy, a tak ďalej, a vzdelanie detí. Ale napriek tomu všetko zaniká. Odchádza to. Ale Večný Život je najväčšia vec, akú poznám. To ma uspokojilo, keď som bol mladý chlapec. To ma uspokojuje teraz, keď som mužom stredného veku. A som si istý, že keď spadnú opony okolo môjho života, budem šťastný, že idem stretnúť Toho, pre ktorého som strávil svoj život.

⁹ No, pre brata Tonyho, prezidenta tejto miestnej skupiny, a som šťastný, že som tu dnes večer v obecnstve s ním, s bratom Carlom Williamsom a ostatnými vedúcimi alebo zástupcami tejto miestnej skupiny a s vami všetkými návštevníkmi, ktorí ste tu s nami. Sme šťastní, že sme tu.

¹⁰ Raz som hovoril, myslím, že to bolo v Little Rock, Arkansas, v Robinson Memorial Auditorium. A bol tam uzdravený muž, niekoľko rokov bol o barlách, sedel na ulici a predával ceruzky. A on dokázal, ó, len sa otáčať. Jeho končatiny boli ochrnuté. A pohyboval sa... Ľuďom ho bolo veľmi ľúto. Raz prišiel do zhromaždenia. A dostal modlitebnú kartu a dostal sa do modlitebného radu a bol uzdravený.

¹¹ A na druhý deň mal svoje barly na chrbte, chodil hore a dole po ulici, svedčil. A snažil som sa hovoriť. A po chvíli sa zdvihol a povedal, „Brat Branham,“ povedal, „som trochu v koncoch s rozumom.“ Povedal,

„Keď som Ťa počul rozprávať,“ povedal, „myslel som si, že si Nazarén.“ To je to, čo on bol. A povedal, „A potom som naokolo videl tak veľa Letničných,“ povedal, „niekto povedal, že si Letničný. A potom som Ťa počul povedať, že si Baptista, alebo si bol ordinovaný do služby v baptistickej cirkvi.“ Povedal, „Mám to celé pomiešané. Čo si?“

¹² Povedal som, „Ó, to je jednoduché. Som letničný nazarénsky Baptista.“ A tak, to je všetko pokope.

¹³ Keď som prišiel medzi letničných ľudí, pred pár rokmi, ku ktorým ma poslal Pán, keď určil, že sa mám modliť za Jeho choré deti. A moja denominačná cirkev, do ktorej som v tom čase patrila, neverila veľmi v modlitby za chorých alebo v Božské uzdravenie. Bolo im to cudzie. Hovorili mi, že som sa stal fanatikom. Nuž, možno som sa stal fanatikom. Ja neviem. Ale som veľmi rád za to, čo som. A niekto povedal, že som stratil rozum. Povedal som, „V tom prípade ma nechajte tak, pretože som takto oveľa šťastnejší, ako som bol predtým.“ A tak sa jednoducho takto cítim dobre. A ja... Bola to nevýslovná radosť.

¹⁴ Ale keď som prišiel medzi letničných ľudí, myslel som si, že tam bola iba jedna ich skupina. A potom som zistil, že medzi nimi je asi toľko odrezaných skupín, ako bolo v baptistickej cirkvi, z ktorej som prišiel. A tak som sa neprikláňal na strany nejakých skupín. Snažil som sa stáť medzi nimi všetkými a hovoriť, „Sme bratia.“ Rozumiete? A od tej doby to bol môj postoj: vidieť veľkú Cirkev živého Boha spojenú dokopy vo viere a modlitbe a práci.

¹⁵ A potom, keď Obchodníci Plného Evanjelia zariadili svoj organizmus, pretože oni nie sú organizáciou. Oni sú organizmom. A to vzalo dnu všetky skupiny. A poskytlo mi to miesto a vzali ma pod svoje krídla. A som veľmi vďačný za možnosť hovoriť pre Kresťanských Obchodníkov, pretože tam môžem vyjadriť to, čomu verím, medzi všetkými skupinami v tom istom čase. A bola to pre mňa veľká vec. A patrím do jednej organizácie a to sú Obchodníci Plného Evanjelia.

¹⁶ A k tomu, teraz je v Afrike, kde plánujeme práve teraz ísť, dole do Južnej Afriky, kde nám Pán dal jedno z najväčších zhromaždení, o ktorom si myslím, aké nám kedy dal, bolo to dole v Južnej Afrike, kde sme videli tridsaťtisíc domorodcov, ktorí prijali Krista ako Spasiteľa na jednom popoludňajšom zhromaždení. Oni zaznamenali tridsaťtisíc.

¹⁷ Na druhý deň ráno, keď mi zavolať na telefón Sydney Smith, starosta Durbanu, ktorý bol na zhromaždení. Mali sme niečo okolo dvestotisíc ľudí na štadióne, či vlastne na pretekárskej dráhe. A on povedal, „Choď ku oknu a pozri sa cez okno.“ A tam prichádzalo sedem

naložených nákladných áut. A tie veľké anglické nákladné autá boli v podstate takmer ako táto miestnosť, plné barlí, invalidných vozíkov a vecí, na ktorých ľudia ležali predošlý deň. A oni kráčali za tými nákladiakmi, spievali so zdvihnutými rukami vo vzduchu pieseň, ktorú ste pred chvíľou spievali vy, „Len ver, všetko je možné.“

¹⁸ A ja som vo svojom srdci povedal, „Pane, toto pre mňa bude pamätný deň.“ A pár dní... deň... bol som tam iba na tri dni. A to je miesto, kam sa teraz znova vraciam. A tam, tri dni, a ja jednoducho neviem, čo všetko sa udialo. To len prišlo skrze jeden zázrak, ktorý Pán urobil na pódiu; dal chlapcovi, ktorý chodil na svojich rukách a nohách ako pes, navrátil mu jeho zdravý rozum a narovnal ho, pred ľuďmi. A v predošlý deň museli byť tí ľudia oplotení, pretože mali kmeňovú vojnu. A teraz boli v mieri, kráčali v objatí a spievali, „Len ver, všetko je možné.“

¹⁹ Poviem vám, staromódne Evanjelium, hoci v jeho jednoduchosti nikdy nestratilo svoju moc, keď bolo kázané v jednoduchosti Kristovho zmŕtvychvstania. A ja... Stáva sa mi To bližším každý deň.

²⁰ A ak ste tu dnes večer obchodníkom a nikdy ste nevošli do žiadneho spoločenstva obchodníkov, dovoľte mi odporučiť vám toto spoločenstvo Obchodníkov Plného Evanjelia. Nemusíte patriť ku žiadnej cirkvi alebo do nejakej cirkvi, v ktorej ste, je to úplne v poriadku. Má to názov „Obchodníci Plného Evanjelia“. Ale nemusíte kvôli tomu byť človek plného Evanjelia. Metodisti, Baptisti, Luteráni, Presbyteriáni, dokonca aj katolícki kňazi, ktokoľvek to je.

²¹ Viete, myslím, že Jakob vykopal studňu a Filištíni ho odtiaľ odohnali preč. Myslím, že ju nazval „nepriateľstvo“ alebo tak nejako. Vykopal ďalšiu, odohnali ho odtiaľ preč. Nazval ju „zveda.“ A oni vykopal tretiu; on povedal, „Je tu miesta pre nás všetkých.“ A tak, myslím, že to je to, čo je toto; je tu miesta pre nás všetkých. A budeme radi, že vás máme tu v tejto oblasti Tusconu, že prídete a budete mať s nami obecenstvo.

²² A potom, nezabudnite na zhromaždenie vo Phoenixe. Nuž, viem, že by sme tu z pódia nemali robiť reklamu, pretože by sme to urobili politikou. Ale tým, že je to tu všetko spojené s Obchodníkmi Plného Evanjelia, mám modlitbu za nemocných a kázanie, štyri dni pred zhromaždením v Ramade, tento nastávajúci december... [Nieкто hovorí, „január.“ – pozn.prekl.] Január... [„Od 19. do 23.“ – pozn.prekl.] Od 19. do 23. Štyri dni. Začnem od 19. Je to tak? [Nieкто hovorí, „Áno.“] Začnem od 19. A potom mám štyri dni zhromaždenia.

²¹⁰ Potrasme si len ruky s metodistami, baptistami a letničnými, no, keď znova zaspievame. [Brat Branham si potriasa rukou s tými, ktorí sú blízko neho. – pozn.prekl.]

*Lebo On prv miloval mňa;
A vykúpil mi spasenie;
Na Golgote.*

²¹¹ No, spievajme to tak, aby to každý mohol počuť. Skloňme teraz svoje hlavy a zdvihnime obe ruky ku Bohu. A z celého nášho srdca, ak Ho milujeme, povedzme to teraz.

*Milujem Ho, (Ó, Bože!) milujem Ho;
Lebo...*

„Tých, ktorých predzvedel, tých predurčil. A tých, ktorých predurčil, tých povolal. A tých, ktorých povolal, tým dal Večný Život.“

²⁰⁵ A teraz, tam na začiatku, predtým, ako bol svet, si vložil ich mená do Baránkovej Knihy Života. A dnes večer Svätý Duch volá. A oni zodvihli svoje ruky. No, Pane, daj im Večný Život. Prosím o to na slávu Božiu, aby dolu do ich srdc prišiel Svätý Duch a obrezal ich od všetkých mŕtvych skutkov a tradícií a dal im zadarmo omilostenie. A naplnil ich Svojou Prítomnosťou, aby mohli od tohto dňa ísť napred, v tejto hodine temnosti, ako to bolo vo dňoch Sodomy, keď tam boli ženy s vymalovanými tvármi, nemorálnosť zatriasla národmi.

²⁰⁶ Ó, Pane Bože, nech muži a ženy idú napred ako horiaci oheň. Nech na nich Svätý Duch naozaj zošle Oheň, Pane, až kým nebudú tak naplnení Božou láskavosťou a pôjdu napred, aby zavolali ku krížu každého hriešnika, s ktorým prídu do kontaktu. Udeľ to, Pane, kde tiež môžu padnúť a nájsť omilostenie. Urob to metodistom, baptistom, presbyteriánom, letničným a všetkým, Pane. Udeľ to. Oni sú teraz Tvoji. Odovzdávam ich do Tvojich rúk, aby si im toto dal. V Mene Ježiša Krista. Amen.

²⁰⁷ Milujete Ho? [Zhromaždenie hovorí, „Amen.“ – pozn.prekl.] Toto možno nie je celkom podľa poriadku. Len chvíľu. Zaspievajme túto starú dobrú pieseň. Milujem spievať. Viete... Niekedy pri kázaní poviete veci, ktoré sekajú, ale je balzam v Gileáde, (či nie?), ktorý uzdravuje dušu. [„Amen.“ – pozn.prekl.]

²⁰⁸ Zaspievajme túto starú dobrú pieseň, ak chcete. *Milujem Ho, milujem Ho, lebo On prv miloval mňa.* Poznate tú pieseň? [„Amen.“] Začnite mi to niekto.

*Milujem Ho, milujem Ho;
Lebo On prv miloval mňa;
A vykúpil mi spasenie;
Na Golgote.*

²⁰⁹ Hmkajme to. [Brat Branham začína hmkat pieseň, *Milujem Ho.* – pozn.prekl.] No, kým hmkáme *Milujem Ho.* Koľko je tu baptistov? Zodvihnite ruku. Presbyteriánov, luteránov, nazarénov, pútnikov svätosti, letničných? Teda, ó, toľko ľudí! Všetci spoločne... [Brat Branham pokračuje v hmkaní piesne, *Milujem Ho.* – pozn.prekl.] Čo sme teraz urobili, keď sme prišli pod kríž, pod omilostujúcu milosť? Všetci sme omilostení, nie skrze našu cirkev, ale skrze Golgotu.

²³ A pre vás, ľudia s Tusconu, ďalšiu nedeľu večer sa modlím za nemocných v Assemblies of God, Grantway, zbor brata Arnolda Macka. Ak je tu niekto nemocný a chcel by prísť, budem tam hovoriť, ak Pán dá, ďalšiu nedeľu večer, modliť sa za nemocných.

²⁴ A nech teraz spočinú na vás požehnania Božie. A ak máte svoju Bibliu, rád by som sa rýchlo dostal do Slova, pretože viem, že mnohí z vás zajtra idete do práce. A dnes večer ku vám budem hovoriť z Písma, ktoré chcem čítať z Knihy Rimanom, Rimanom, 8. kapitola. A chceme začať 28. veršom a čítať ďalej do 32. verša, vrátane.

Rimanom 8:28.

A vieme, že tým, ktorí milujú Boha, všetko spolu pôsobí na dobré, tým, ktorí sú povolaní podľa preduloženia.

Lebo ktorých predzvedel, tých aj predurčil za súpodobných obrazu svojho Syna, aby on bol prvorodeným medzi mnohými bratmi.

A ktorých predurčil, tých aj povolal, a ktorých povolal, tých aj ospravedlnil, a ktorých ospravedlnil, tých aj oslávil.

Čo tedy povieme na to? Ak je Bôh za nás, kto proti nám?!

Ktorý to neušetril vlastného Syna, ale ho ta dal za nás za všetkých, ako by nám s ním potom i všetkého nedaroval!?

²⁵ Nech Pán pridá svoje požehnania k čítaniu Jeho Slova. A teraz chcem hovoriť na tému: *Omilostenie.* Biblia tu dnes večer povedala, že „On nám dal všetky veci.“ Nuž, naozaj by sme nemohli hovoriť o všetkých veciach. Ale vezmeme jednu vec, ktorú nám On dal, a to je omilostenie. A myslím, že to je slávne slovo, byť omilostený. Pretože sme všetci vinní hriechu. Všetci sme zhrešili a postrádame slávy Božej. A Boh nás skrze Svojho Syna omilostil od tejto viny neprávosti a hriechu.

²⁶ A omilostenie mi pripomína jeden príbeh, ktorý som raz čítal o Revolučnej vojne, verím, že to bolo, že tam bol jeden muž, vojak, peší vojak, ktorý urobil niečo, čo bolo... Súd ho uznal vinným a bol odsúdený na zastrelenie. Myslím, že to bolo zanedbanie jeho povinností v čase bitky. A on mal byť zabitý zastrelením.

²⁷ A jednému chlapíkovi ho bolo tak ľúto, až sa nakoniec vydal na cestu k veľkému prezidentovi Lincolnovi. Lincoln, ktorý bol kresťanský džentlmen... Hovorili, že vyliezol na svoj koč, keď ho stretol ten posol. A

on padol na svoje kolená a povedal, „Pán Lincoln, prezident Spojených štátov, milý pane,“ povedal, „Prosím o milosť pre jedného vojaka, viem, že ste Kresťan, a viem, že máte vo vašom srdci súcit pre vyčerpaných.“ Povedal, „Môj priateľ bol na poste povinností, kde bol umiestnený, ale keď zbrane hučali a kanóny strieľali, zľakol sa a opustil svoje povinnosti. Pán Lincoln, on to nechcel urobiť. On je dobrý muž. A teraz, o týždeň odo dnes on musí zomrieť zastrelením. Nie je žiaden spôsob, ako ho zachrániť, okrem toho, že vy podpíšete jeho omilostenie.“

²⁸ Pán Lincoln so slzami v očiach vytiahol z vrečka kúsok papiera a napísal naň, „Ja, Abrahám Lincoln, omilost'ujem tohoto muža z toh-a-toho, a nezomrie.“ a podpísal sa pod tým svojím menom.

²⁹ A ten muž mu dal Božie požehnanie a vrátil sa naspäť do väzenia a povedal svojmu priateľovi, „Mám tvoje omilostenie.“ A vytiahol ten kúsok papiera a ukázal mu ho.

³⁰ A ten muž povedal, „Nevysmievaj sa zo mňa. Ja som tu odkázaný na smrť, a ty potom prídeš s niečím takým? Neverím tomu. Skrátka tomu nemôžem veriť. Nie je to tak. Hocikto by sa mohol podpísať ako 'Abrahám Lincoln.'“

³¹ On povedal, „Ale to je prezidentov podpis.“ Povedal, „Si omilostený.“

³² A on sa obrátil a odišiel preč. A ten muž zomrel zastrelením.

³³ A potom je tu prepustenie od Abrahám Lincoln, prezidenta Spojených štátov, na prepustenie toho muža, a napriek tomu ho zastrelili. Tak to bolo prešetrované na Federálnom súde, a tu bolo rozhodnutie: Omilostenie nie je omilostením, kým nie je prijaté ako omilostenie.

³⁴ Tak, dnes večer to, čo som prečítal, že Boh nám dáva všetky veci a dáva nám omilostenie, to je omilostenie tým, ktorí chcú prijať Božie Slovo ako omilostenie. Ale to nie je len to čítať; to neznamená, že ste omilostení. To znamená, že to musíte prijať ako svoje omilostenie, že Boh dal Svojho Syna, aby zomrel namiesto vás, a potom je to omilostenie.

³⁵ Uvoľnenie od viny, to je to, čo chceme umiestniť na túto tému. Omilostenie od Boha je uvoľnenie od viny. Nie odvrátenie sa skrze psychologickú náuku nejakého druhu, v ktorej by vám mohli dať trochu pocítiť, že máte robiť to, čo je správne, skrze pripojenie sa do cirkvi alebo recitovanie nejakého vyznania. Ale to je uvoľnenie od vašej viny skrze moc Golgoty. Niečo, čo vás uvoľnilo. Nie je tam viac viny. Biblia

tým, ktorí sú na široko-daleko, koľkýchkoľvek si povolá Pán, náš Boh,“ toto isté zaslúbenie.

¹⁹⁸ Ak desať centov je desiatimi centami tu, je to desať centov i tam. Je to, kdekoľvek to je, je to desať centov. Ak je toto diamantom tu, je to diamantom i tam. Ak je toto domom tu, je to domom i tam.

¹⁹⁹ A ak je toto Svätý Duch, ktorý padol na deň Letníc, dnes je to rovnaký Svätý Duch. A vy ste nikdy nenašli takú skúsenosť? Prijmite To teraz, zatiaľ čo sa modlíme, urobíte to?

²⁰⁰ Náš Nebeský Otče, viediac, že slnko rýchlo zapadá, času viac nebude, jedného dňa na scénu času vystúpi veľký Archanjel z Večnosti. A zaznie Božia trúba a každý muž a žena sa budú zodpovedať tomu, čo vieme, že je Pravdou, Slovu Božiemu. Musí tu byť nejaký štandard, ktorý má Boh tu na zemi, ktorým máme byť súdení. A ak vezmeme štandard (*meradlo*) našej cirkvi, našej denominácie, ako ďaleko by sme to minuli! A ktorá denominácia by bola správna? A preto by sme boli popletení. Nevedeli by sme, čo robiť. Ale je tu štandard, a to je Tvoje Slovo.

²⁰¹ A Tvoje Slovo povedalo, „Ak sa človek nenarodí znova, nemôže ani vidieť Kráľovstvo Božie.“ Inými slovami, nemôže tomu rozumieť. Musí to prijať vierou a byť znovuzrodený, a potom tomu porozumie. Vidieť znamená „rozumieť.“

²⁰² A modlíme sa, Bože, dnes večer, aby mnohé z týchto rúk, ktoré sa dnes večer dvíhajú, po celej budove, obchodníci z mesta a ženy, chlapci a dievčatá, verím, že svoju ruku dvíhajú s úprimnosťou. No, nemohli by zodvihnúť svoje ruky, ak by tam nebolo usvedčenie. A Svätý Duch, cez nich, dokázal im, že sa mýlia, a priniesol usvedčenie, aby chceli byť v poriadku. A oni ku Tebe zodvihli svoje ruky, veľký Stvoriteľu, viediac, že sa s Tebou musia jedného dňa stretnúť. A boli úprimní, verím tomu, Pane, a prihovám sa za každého jedného. Verím, dnes večer, Pane, ako sa modlím, že ani jedna ruka, ktorá sa zdvihla, nebude schopná nájsť nikdy pokoj, až kým Svätý Duch nenaplní ich životy. Udeľ to, Pane. Nárokujem ich ako trofeje Ježiša Krista. Urob to, Pane, modlím sa. Zachráň stratených.

²⁰³ Naplň Svätým Duchom tých, ktorí prijali Krista. Vylej To na ich duše, Otče. Osláv Samého Seba.

²⁰⁴ Ježišu, Ty si nám povedal, „Žiaden človek nemôže prísť ku Mne, jedine, že ho prv potiahne Môj Otec.“ „Viera prichádza z počutia a počutie skrze Slovo Božie.“ A teraz, bolo kázané Slovo Božie, viera prichádza skrze počutie. A oni boli potiahnutí, pretože Biblia povedala,

¹⁹² Uvedomujete si, že nemáme tak mnoho ďalších dní, aby sme sa prechádzali po tejto zemi? Povieš, „No, som mladý.“ Viem. Nevie, sestra, brat, dnes večer na celom svete zomrie mnoho „tinedžerov,“ stovky z nich. Jediná vec, ktorú máš, je to vdýchnutie, ktoré je v tebe.

¹⁹³ Urobíte to v túto chvíľu, povedzte, „S mojou zodvihnutou rukou, Pane Bože, prijímam omilostenie, ktoré si ponúkol, Krv Ježiša Krista“? „Nech teraz príde na mňa Znak z Krvi, Svätý Duch. Neprijal som Svätého Ducha. Viem to. A chcem prijať to niečo, čo spôsobí, že sa budem cítiť v takom stave, o ktorom hovoríš, že všetky moje hriechy sú preč; svet, láska k svetu odo mňa odišla preč a som novým stvorením. Chcem to vedieť vo svojom srdci. A, Bože, nedvíham svoju ruku k bratovi Branhamovi, ale dvíham ju k Tebe a Ty poznáš moje srdce.“ A nikto sa nedívajte hore. Len nechajte Boha, aby toto videl, Sám. A povedzte, „Bože, chcem Znak, že bola na mňa nanesená Krv. A chcem To.“ Zodvihnite svoju ruku, povedzte, „Modli sa za mňa, brat Branham.“ Nech vás Pán žehná. To je skvelé.

¹⁹⁴ Nezáleží na tom, čo ste, metodista, baptista, presbyterián. To je pre kohokoľvek, kto chce. No, mám... nehovorím nič proti tým cirkvám. Oni sú v poriadku. Ale to, čo sa snažím povedať, je, že to nespasí. Rozumiete?

¹⁹⁵ To musí byť Božie omilostenie, omilost'ujúca milosť. A to je zahrnuté iba, nie skrze cirkev, ale skrze Krv Ježiša Krista. To je vaša Náhrada, keď na Neho môžete položiť svoje ruky a povedať, „Teraz prijímam túto Náhradu. Bože, buď mi milostivý.“

¹⁹⁶ A možno tu môžu byť členovia cirkvi, ktorí sa pripojili do cirkvi so všetkou dobrou úprimnosťou. Verím tomu z celého srdca, že ste sa pripojili úprimne. Ale povie, „Brat Branham, skutočne, moje srdce nebolo očistené od všetkých týchto tradícií a ostatných vecí. Verím, že ak by niekto mohol hovoriť proti práve tej cirkvi, do ktorej... Ak by dokonca Biblia mohla povedať, bolo by mi potvrdené skrze Bibliu, že moja cirkev sa mýli, stále by som to nedokázal zo srdca prijať. Nedokázal by som to urobiť, ale chcem to. Modli sa za mňa.“ Zodvihnete ruku a povie, „Pomodlíš sa?“ Urobím to. Áno, istotne to urobím. Nech vás Boh žehná. To je dobre. To je skvelé. „Chcem byť schopný prijať všetko, čo Boh povedal, práve tým spôsobom, ako to On urobil v Biblii. A chcem, aby na mňa prišla Krv Ježiša Krista.“

¹⁹⁷ A ak je Krv nanesená, Znak! Rozumiete, z Krvi je daný Znak a to je Svätý Duch. A keď zostúpil Svätý Duch na deň Letnic, viete, čo To urobilo ľuďom. A zakaždým, keď To niekedy príde na ľudí, vykoná To tú istú vec. Peter povedal, „Lebo vám patrí to zasľúbenie, vašim deťom,

hovorí, myslím, že v Rimanom 5:1, „A tak teraz už nieto nijakého odsúdenia tým, ktorí sú v Kristu Ježišovi, ktorí nechodia podľa tela, ale podľa Ducha.“

³⁶ No, človek, keď je uvoľnený od hriechu, muž alebo žena, v ich srdci nie je viac túžba kráčať za svetskými vecami. On je slobodne omilostený a stáva sa novým stvorením v Kristu Ježišovi. A jeho záujmy sa nesú po veciach, ktoré sú hore, kde sedí Kristus po pravici Božej. On je slobodne omilostený. On nepotrebuje nejakého kňaza, aby mu to hovoril, alebo nejakého kazateľa, aby mu to hovoril. On sám v sebe vie, že je omilostený, pretože to prijal na základoch, ktoré mu Boh poslal, skrze Ježiša Krista. Čo za pocit to je, byť slobodný od hriechu!

³⁷ Rozprával som, keď bolo podpísané vyhlásenie o oslobodení pre otrokov na juhu, pred mnohými rokmi, že oni stanovili čas, kedy boli tí otroci voľní, a bolo to pri východe slnka v určité ráno. A oni všetci odišli z tej starej plantáže. A mnohí mladí muži vyliezli na vrchol hory kvôli tomu, aby mohli prví vidieť vychádzajúce slnko, a potom starí muži, ktorí boli trochu pod nimi, potom ženy a deti, ktoré boli dole. A čakali dlhý čas, až kým začalo svať. Pretože nosili otrocké opasky, tvrdé trápenia poznačili ich život smútkom a oni túžili po tom dni, o ktorom vedeli, že v ten deň sú omilostení. A to vyhlásenie o oslobodení hovorilo, „V určitý deň pri východe slnka sú slobodní.“ A oni túžili vidieť tú hodinu, keď vyjde slnko, boli po tom tak dychtiví, že až vyliezli na vrchy.

³⁸ Ó, ak by len dnes večer mohli byť hriešnici tak dychtiví, aby vedeli, že sú omilostení. Vy ste omilostení v tej minúte, v ktorej ste prijali Ježiša Krista ako svojho Spasiteľa. Vtedy ste omilostení.

³⁹ Oni povedali, že mladí muži tam čakali. A akonáhle začalo na východe svať slnko, oni zakričali dole ku starším, „Sme voľní!“ A starší, ktorí boli dole, zakričali ženám a deťom, „Sme voľní! Sme voľní!“ Pretože vyšlo slnko.

⁴⁰ Ó, keď bol človek predaný hriechu a keď Syn Boží vyšiel v to ráno z hrobu pre naše ospravedlnenie, myslím, že to by mal byť výkrik cez všetky národy, „Sme voľní od hriechu a hanby, slobodne omilostení skrze putá Golgoty.“ Neexistuje väčšia vec, ktorá by mohla byť daná ľudskej rase.

⁴¹ Keď človek v záhrade Eden zhrešil, prekročil veľkú priepasť a oddelil sa od Toho Večného. Človek bol v tom čase Večný s Bohom. Nemal žiadnu chorobu, smútok alebo smrť. Človek nebol stvorený, aby zomrel. Peklo nebolo stvorené pre človeka. Peklo bolo stvorené pre

diabla a jeho anjelov a nie pre ľudstvo. Pretože oni boli stворení na zemi, aby boli synmi a dcérami Božími. Ale keď človek zhrešil a prekročil hraničnú čiaru medzi dobrým a zlým, oddelil sa od Boha, zostal bez cesty návratu. Bol úplne stratený. Nemohol prísť naspäť, pretože zhrešil.

⁴² Ale Boh bohatý v milosrdenstve prijal náhradu. Pretože povedal, „V deň, keď budete z neho jesť, v ten deň zomriete.“ A Božia spravodlivosť a Jeho svätosť požadovala smrť, pretože to je Jeho Slovo. A On musí dodržať Svoje Slovo, aby bol Bohom.

⁴³ A teraz, tá láska, ktorú mal ku ľudskej rase, a predsa ich musel vidieť oddelených od Seba a z obecnstva, ktoré mal so Svojimi deťmi v záhrade Eden, v tomto utrápenom stave, v ktorom musel byť po celý čas, pretože Jeho Slovo povedalo, „V deň, keď budete z neho jesť, v ten deň zomriete.“

⁴⁴ A tak, môžeme spoliehať na toto, že čokoľvek Boh povie, je to Pravda. Musí sa to stať. Boh nemôže vziať Svoje Slovo späť, rozumiete, pretože On je nekonečný a je Večný. A Jeho prvé rozhodnutie je rozhodnutie na celý čas. Nemusí to vziať späť, pretože On o tom vedel najlepšie. On je predovšetkým nekonečný. A preto, keď niečo Boh hovorí, je to dokonale tak. Nikdy to nemôže byť zmenené, pretože je to dokonalé rozhodnutie.

⁴⁵ A potom spôsob, akým Boh koná s osobami, ktoré prijímajú Jeho rozhodnutie, takým spôsobom bude navždy konať s každou osobou, ktorá prijíma Jeho rozhodnutie. A preto, ak urobil cestu pre človeka, aby bol spasený, prvá cesta, ktorú urobil, zostáva stále tou istou cestou. A ak Boh zaslúbil uzdravenie pre nemocných na základe viery, že tomu budú veriť, stále to zostáva rovnakým spôsobom. On to nemôže vziať späť. Rozumiete? On musí zachovať stále ten istý spôsob.

⁴⁶ No, Boh prijal náhradu za človeka v záhrade Eden, a to bola cesta krvavej obeť. Krv musela zaplatiť cenu. A to navždy zostáva tak isto. Nikdy tu nebola nijako inak, alebo niečo iné, čo by niekedy zaujalo to miesto. Bola to krv. Jediný spôsob, ako Boh prijíma Svoje deti späť, je skrze túto krvavú náhradu. Nemôže byť zaplatená žiadna iná cena. Nič iné to neurobí. Božie prvé rozhodnutie je vždy dokonalé a je Večné. A vieme, že to je pravda, pretože Boh nemôže klamať a nemôže vziať Svoje Slovo späť. Od toho času to bola jediná Božia cesta a jediné miesto obecnstva s človekom. No, téma bola...

¹⁸⁸ Potom si nakoniec spomenuli, že tam v podkroví je ešte niečo. Tak vyšli hore do podkrovia a vytiahli starý kufor. A začali vykladať rôzne veci a hovorili, „Môžeš mať toto a môžeš mať toto.“ A nakoniec oči ich oboch padli na určitú malú vec a obaja to schmatli. A pozreli sa jeden na druhého. Čo to bolo? Pár malých bielych topánok, ktoré patrili bábätku, ktoré zosnulo. To bola časť ich oboch. Tam, s ich rukami takto zovretými okolo topánky tohto bábätko. Skutočne, komu to patrilo? Koho to bolo? To patrilo im obom. Mali niečo spoločné.

¹⁸⁹ V priebehu pár minút, ako sa jeden na druhého dívali, po ich tvárach začali stekať slzy. Čo to bolo? Mohli si rozdeliť čokoľvek iné, ale keď prišli až ku tomu, že mali niečo spoločné, dieťa, a ono bolo v nebi, potom hádka skončila. V priebehu pár minút boli v náručí jeden druhého. S rozvodom bol koniec. Zavládol pokoj.

¹⁹⁰ A, bratia, dovoľte mi dnes večer povedať vám toto. Nechceme od vás, aby ste sa pripojili do zboru. Ale pýtam sa vás toto. Je tu jedna vec, ktorú máme spoločnú, to je Ježiš Kristus. On je pre nás spoločný. Nemôžeme všetci byť baptisti. Nemôžeme byť všetci metodisti. Nemôžeme byť všetci jednotári alebo trojičari, alebo čokoľvek to je. Nemôžeme tým byť. Ale je tu jedna vec, ktorú máme spoločnú, to je omilost'ujúca Božia ponuka, Jeho Syn, Ježiš Kristus. Máme v ňom všetky veci. Ale prvá vec pre nás je, aby sme to prijali. Potom môžeme dostať tie ďalšie veci, keď prijmeme omilostenie, ktoré nám Boh ponúkol. A to nebude skrze náš vzdelávací systém, skrze náš denominačný systém, ale bude to skrze Krv Ježiša Krista. Všetci sa môžeme stretnúť tam pod krížom a byť jedno a mať niečo spoločné. Veríte tomu? [Zhromaždenie hovorí, „Amen.“ – pozn.prekl.] Skloňme len na chvíľu svoje hlavy, zatiaľ čo sa budeme modliť. [Niektorí zo zhromaždenia prináša posolstvo. Prázdne miesto na páske. – pozn.prekl.]

¹⁹¹ So sklonenými hlavami, iste so sklonenými srdcami, skloňme len na chvíľu naše srdcia, s našimi hlavami a povedzme, „Pane, teraz s mojím skloneným srdcom, so všetkým z mojich tradícií, som v poriadku, alebo nie?“ Nech teraz Svätý Duch prehľadá srdce. A ak to nie je práve tam, kde by to malo byť, a boli by ste radi spomenutí v modlitbe pri tom, ako zakončujeme, aby ste vedeli, že sa všetci môžeme stretnúť pod jednou vecou, pod Krvou, pod Zmierením. A keď to robíme, potom sme očistení od všetkých vecí tohto sveta. A vy, ktorí by ste boli radi spomenutí v modlitbe, dali by ste to na známosť tým, že zodvihnete ruku ku Bohu? Povedzte, „Spo-...“ Nech vás Boh žehná. Ó, ruky! „Pamätaj na mňa, ó, Pane.“

sestrou. S veľmi hlbokou úprimnosťou, tam pred Kristom. My, kňaz, kazateľ, ktokoľvek ďalší, položíme svoje ruky na našu Obeť a povieme, „Sme vinní hriešnici. Nie sme hodní Tvojho milosrdenstva, ó, Bože. Ale Ty si poslal Svojho Syna, aby zomrel na našom mieste, a my to úprimne prijímame.“ Ó, potom sme bratia.

¹⁸² Všetko to staré hašterenie skončilo. Celé to pominulo. Sme úprimne omilostení. Idete, omilostení a očistení od hriechu, očistení od tradícií. Staré veci pominuli. Staré hádky skončili. Všetci baptisti, metodisti a letničníci sú všetci očistení tou istou Krvou a stali sme sa bratmi. Tradičné hašterenia skončili, potom tu môžeme mať obecenstvo. A iba tam môžeme mať obecenstvo.

¹⁸³ Videl som na týchto zhromaždeniach Obchodníkov Plného Evanjelia stáť presbyteriánov, hovoriť v jazykoch a vykrikovať tak mocne, ako len mohli, a niektorých z najvýznamnejších presbyteriánov, ktorí sú tu v Spojených Štátoch. Jim Brown, koľkí sa s ním niekedy stretli, významný presbyterián, stál tu a tancoval v Duchu a hovoril v jazykoch, a tak ďalej, a to je pastor jednej z najslávnejších presbyteriánskych cirkví v Spojených Štátoch. Luteráni, metodisti, pres-... všetci spolu, čo to je? Oni prišli pod Krv. Tam nie je žiadna značka. Tam nie sú žiadne denominačné bariéry. Sme jedno. Sme Kresťania. Máme niečo spoločné. Áno. Prednedávnom tu...

¹⁸⁴ Na zakončenie. Bol muž a žena, manžel a manželka, boli oddelení. A snažili sa to dať do poriadku. Išli ku psychiatrom, aby zistili, či by mohol pritiahnúť ich mysle dokopy, ale on to nedokázal. Išli ku všetkému, na čo mohli pomyslieť, aby sa pokúsili zostať spolu, ale jednoducho sa hádali a neustále boli rozdelení. A jednoducho sa nedokázali navzájom vystáť a nedokázali stáť v prítomnosti jeden druhého a hádali sa. A tak sa rozhodli, že by sa mali rozvieť.

¹⁸⁵ A tak si najali právnika, aby ich rozviedol. A on povedal, „No, predtým, ako to urobíme,“ povedal, „predáme miesto.“ A povedal, „Radšej by ste tam mali ísť a rozdeliť si medzi sebou tie veci predtým, ako sa rozvediete a predá sa to miesto.“

¹⁸⁶ Tak ten manžel a manželka spoločne odišli. Išli do domu. A vošli do obývačky a ona povedala, „Vezmem si toto.“ A on povedal, „Ja si to vezmem.“

¹⁸⁷ A začali sa hádať, vyvádzať a osočovali jeden druhého. Po chvíli povedali, „No, dám ti toto, ak si vezmeš toto.“ V poriadku, chvíľu to pokračovalo. Potom vošli do salónu a na rozličné miesta a do kuchyne a do spálne. Delili si svoje nadobudnuté veci.

⁴⁷ No, slovo „smrť“ znamená „oddelenie.“ Keď týmto spôsobom zomrieme, to neznamená... Naša telesná smrť neznamená, že sme mŕtvi. Ježiš povedal, „Ten, kto verí vo Mňa, aj keby zomrel, žiť bude. A ktokoľvek žije a verí vo Mňa, nikdy nezomrie.“ No, tá smrť, to tam hovorí o „oddelení“ od Prítomnosti Božej. Ale telesná smrť, cez ktorú tu musíme ísť, to jednako nie je smrť. Stále sme v Prítomnosti Božej. Posúvame sa z tohto miesta na miesto, kde sme bližšie s Ním, v Jeho Prítomnosti. To nie je tá smrť, ktorú voláme „smrť,“ ako to tu voláme.

⁴⁸ Pamätajte, On povedal o tom dievčati, ktoré zomrelo, Jairovej dcére, „Ona nie je mŕtva, ale spí.“

⁴⁹ A oni sa na ňom s pohrdaním smiali, vedeli, že ona zomrela. To je ich termín, „Ona zomrela.“

⁵⁰ Ale Ježiš povedal, „Ona spí.“ A On šiel a zobudil ju a ona sa vrátila do života.

⁵¹ No, od Adama až doteraz sa človek snažil vyprodukovať svoju vlastnú náhradu. On sa snaží, ako len môže, urobiť niečo trochu lepšie ako to, čo vtedy urobil Boh. A to je len prirodzenosť v človeku. Človek sa vždy snaží urobiť niečo lepšie, snaží sa to urobiť iným spôsobom. Snaží sa do Božieho plánu vstreknúť svoje vlastné nápady. A to je dôvod, prečo dnes večer stojíme oddelení, kresťanskí ľudia z celého sveta, skrze bariéry, skrze denominačné bariéry. Deje sa to tak preto, že človek vstrekol do Božieho plánu svoj vlastný nápad. Od Adama až doteraz, ako som povedal, bolo to tak.

⁵² Adam vyjadril ľudské myslenie v záhrade Eden, keď si urobil zásteru z figových listov, aby sa postavil pred Bohom. To je niečo, čo urobil on sám. A po figových listoch sa snažil použiť vzdelanie, veže, mestá, modly, civilizáciu, denomináciu. Ale to stále zostáva to isté. Boh prijíma Svoje osoby iba pod Krvou. Nijako inak.

⁵³ Vzdelanie totálne zlyhalo. Čím viac nadobúdame vzdelania, tým viac sa od seba vzdiaľujeme. Denominácia zlyhala na plnej čiare. Nakreslili sme hranice a bariéry a každý sa snaží dostať tú denomináciu vyššie než ten druhý a to rozbíja obecenstvo. Civilizácia priniesla len chaos. Mestá, veže a čokoľvek ďalšie, všetko to zlyhalo. A Boží plán stále zostáva rovnaký: pod Krvou. Táto Krv musí byť vystavená krv. V záhrade...

⁵⁴ Späť v čase, lepšie povedané v Izraeli, keď musel Izrael zabiť baránka a umiestniť tú krv nad dverami a na veraje dverí, Boh to požadoval. A ten znak tam musí byť bez ohľadu na to, či nejaké iné miesto ... Ich muži mohli ukázať, že boli obrezaní Izraeliti. Mohli

vyznávať, „Veríme každému Slovu, ktoré Jehova hovorí.“ Ale tým sa to nedalo obísť. Oni museli vystaviť znak. Musela byť vystavená krv.

⁵⁵ To je spôsob, ako to dnes večer je. Verím, že navzdory všetkému každý Kresťan musí vystaviť Krv Ježiša Krista, ktorá ho očistila od vecí tohto sveta.

⁵⁶ No, v tom čase musel byť na dverách znak. Musel tam byť bez ohľadu na to, ako nábožný bol ten dom, ako nábožní boli tí ľudia, ako dobre vychovali svoje deti, ako dobre navštevovali zbor, ako dobre vystavovali všetky veci, ktoré Boh povedal. Stále, v tej poslednej hodine, kde sa ukázalo medzi smrťou a životom, musela byť vystavená krv. A krv ukázala, že nevinná náhrada bola prijatá namiesto toho ctiteľa. A chémia krvi, samotná červená krv bola znamením na dverách, že tento dom bol v bezpečí, pod krvou. No, to bol predobraz.

⁵⁷ No, v týchto posledných dňoch prichádzame znovu späť do hodiny, keď Boh vyslobodzuje Svoju Cirkev, verím tomu. A tak nutne, ako tá krv musela stáť na pamiatku, tak to musí byť so Znakom. Je to dnes požadované. Lebo, no, oni by nemohli vziať chémiu Krvi Pána Ježiša a umiestniť To na dvere každého srdca.

⁵⁸ Ale vidíte, vtedy zomrelo zviera, ktorým bol baránok. A aby sa ukázalo, že to zviera zomrelo, na dverách bola krv. A tak život, ktorý bol v tom zvierati, nemohol prísť na ctiteľa, pretože zviera nemá dušu. Tak život, ktorý bol v tom zvierati, nemohol prísť na ctiteľa.

⁵⁹ Ale dnes, keď bola Krv Božieho vlastného Syna preliata na Golgote pre naše omilostenie a uvoľnenie, život, ktorý bol v tej Krvi, bol Boh Sám. A Svätý Duch sa navracia na Svoju Cirkev, na Svojho veriaceho, a to je Znak v týchto posledných dňoch, že On preskočí muža alebo ženu, ktorí prijali smrť Ježiša Krista, ako svoju náhradu. A Duch Svätý o tom svedčí.

⁶⁰ Môžete povedať, „Ja som To prijal.“ A stále žijete vo svete, stále žijete ako svet, potom tam nie je žiaden dôkaz, že ten Život má niečo s vami spoločného, pokiaľ ten dôkaz Ducha Svätého nezasiahol do vášho života.

⁶¹ To je Božia požiadavka, ktorú musí mať každý muž alebo žena, ten dôkaz ako Znak v týchto posledných dňoch. „Keď uvidím Krv.“

⁶² Ježiš povedal, „Amen, amen ti hovorím, že ak sa človek nenarodí znova z vody a z Ducha, nijako nevojde do Kráľovstva.“ A preto to bol Boží program po celý čas, Krv. V Starej Zmluve to bola krv. V Novej Zmluve to bola Krv.

veríme; nie tomu, čo hovorí vyznanie. Ale Tomu, čo hovorí Slovo! Potom nech si spoločne kľakneme dolu pri kríži. Sme bratia. Ó, áno, tradície, potom sme sa očistili od všetkých mŕtvych tradícií.

¹⁷⁴ Mohlo by tam byť štyridsať štátnych presbyterov, mohlo by tam byť štyridsať veľkňazov, mohli by tam byť kardináli a biskupi, pápeži a všetko ostatné, kričali by, „Vstávaj odtiaľ. Neznečisťuj sa.“ Ale ty máš svoje ruky okolo svojho brata, brat. Tam je niečo skutočné. Máš omilostenie pod tým istým Zmierením, ktorým je omilostený aj on. Ste bratia, a to drží tesnejšie než brat. Niečo na tom je, že vás to tiahne tak blízko ku Bohu. A keď ste pritiahnutí bližšie ku Bohu, ste pritiahnutí bližšie ku sebe navzájom.

¹⁷⁵ „Ako môžete nenávidieť svojho brata, ktorého vidíte, alebo opovrhovať ním, a hovoriť, že milujete Boha, ktorého ste nevideli? Stávate sa klamárom a nie je vo vás Pravdy.“

¹⁷⁶ Ale keď prídeme na miesto, kde nás Krv Ježiša Krista očisťuje od všetkého hriechu, potom sme bratia. Potom v nás nie je žiaden rozdiel. Naše malé staré značky, ktoré sme mali na sebe pripichnuté, to nič neznamena.

¹⁷⁷ Pamätám sa, raz som prešiel cez tú bránu a hovoril som o jednom z tých bratov, ktorí tu sedia, u ktorého sme zvykli zháňať dobytok. A ten dobytok tam prechádzal, ten správca ich hodnotil, keď tam prechádzali, keď sa na jar vyhánali. A on dával pozor. On nikdy... Oni na nich mali všetky rôzne značky. Ale on si nevšimol značku. On dával pozor na identifikačný štítok o krvi. A musel to byť čistokrvný „Hereford,“ inak by nemohol ísť do lesa „Arapaho,“ lebo tam páslo „združenie Hereford“. Musel to byť čistokrvný „Hereford“.

¹⁷⁸ Myslím, že to je spôsob, ako to bude v čase konca. On nepovie, „Si metodista? Bol si baptista?“

¹⁷⁹ To je dnes veľká otázka, „Čo si? Si metodista, baptista?“

Povedal som, „Nie.“

¹⁸⁰ „Čo si; presbyterián, luterán, nazarén, letničný?“

„Nie.“

„Čo si?“

„Kresťan.“

¹⁸¹ Kresťan, identifikačný štítok o Krvi, rozumiete, pod Krvou. To znamená, že každý brat, sestra pod tou Krvou je mojím bratom,

¹⁶⁷ Starý kapitán povedal, „To sa mi páči. To sa mi páči.“ Povedal, „Ó, ak by tam len mohlo byť prečítané moje meno!“ Povedal, „Myslíš, že by si to tak mohol prečítať, synu?“

¹⁶⁸ Povedal, „Skúsím to.“ Povedal, „On bol smrteľne ranený pre prestúpenia Johna Quartzu. Zdrtený pre nepravosti Johna Quartzu. Kázeň pokoja Johna Quartzu bola vzložená na Nehu. A Jeho sinavicami je John Quartz uzdravený.“

¹⁶⁹ So slzami, ktoré stekali po jeho brade, povedal, „Prineste mi moje šaty. Ježiš Kristus ma uzdravil. Odovzdávam Mu svoj život.“ Vidíte?

¹⁷⁰ Ó, priateľu, ak tam len môžeš prečítať svoje meno! Ó, ak môžem prečítať moje meno, „On bol smrteľne ranený pre prestúpenia Williama Branhama. On bol zdrtený.“ Nie cirkev, nie iba... nie vyznanie. „Ale On bol zdrtený pre moje nepravosti. Kázeň môjho pokoja bola vzložená na Nehu. A Jeho sinavicami je William Branham uzdravený.“ Ó, ak len môžeme prečítať svoje meno v Písme a myslieť to vážne, to je to, čo to robí. Prečítanie svojho mena v Tom spôsobuje prijatie, omilostenie, keď si uvedomíme, že On bol smrteľne ranený pre naše prestúpenia, bol zdrtený pre naše nepravosti.

¹⁷¹ Ďalšia vec, v liste Židom 9:11 nachádzame, že omilostenie vytvára čistotu, veriaci nemá viac svedomia hriechu a očistil sa od mŕtvych tradícií. Keď skutočne vojdem pod Krv, sme očistení od mŕtvych tradícií. Písmo tak hovorí, list Židom 9, „Očistí vaše svedomie od mŕtvych tradícií.“ Potom, ak to robíte, zabudnite, že ste baptistom, zabudnite, že ste metodistom, zabudnite, že ste letničným, čímkoľvek ste, a zabudnite na tie mŕtve tradície a poďte ku Krvi. Poďte ku tomu.

¹⁷² Prečítajte v tom vaše meno a potom urobte toto, potom prídte ku stolu s komúniou (*večerou Pánovou*), potom prídte a uvidíte, kto je v poriadku a kto nie je v poriadku, či to bude uzatvorená komúnia, alebo nie, uvidíte, či môžete vášho brata vylúčiť. Nemôžete to urobiť. Jednoducho to nemôžete urobiť. Niečo je vo vás, čo vás to nenechá urobiť. Niečo tam jednoducho je, rozumiete. Vaše meno je prečítané medzi tamtými a nemôžete to urobiť. To vás očisťuje. To vás umýva.

¹⁷³ Pamätáte na Nehu, ako kľáčime pri kríži, nech by to bol katolícky kňaz, presbyterián, čímkoľvek on môže byť. Nech ten človek príde, ako tam v Tom číta svoje meno, „On bol smrteľne ranený pre prestúpenia tohto kňaza. On bol smrteľne ranený pre tohto metodistu, tohto baptistu, tohto letničného.“ Čo? „Smrteľne ranený pre naše prestúpenia,“ moje meno, vaše meno, čímkoľvek ste. Potom nech Tomu

⁶³ V Starej Zmluve to bola chémia krvi, čo bolo predobrazom na život, ktorý má prísť. To ukázalo, že tam bola prijatá náhrada, ale čiteľ vyšiel von s tým istým zlým svedomím, ktoré mal, keď vošiel dnu a obetoval toho baránka.

⁶⁴ Ale týmto spôsobom, „Keď čiteľ, raz očistený od hriechu, nemá viac svedomie niečoho takého,“ tá vec je mŕtva, odišla preč a vy ste prešli zo smrti do Života. A ste znovu oživení v Kristovi Ježišovi s Večným Životom, Svätý Duch spočíva vo vás a prináša znovu Život Ježiša Krista. Lebo Biblia povedala v liste Židom 13:8: „On je ten istý včera, dnes i naveky.“

⁶⁵ Boh čaká na hodinu, aby uvidel Svoju Cirkev vojsť do tej pozície, bez ohľadu na denomináciu, bez ohľadu na vyznanie, farbu alebo čokoľvek to môže byť, že celá Jeho Cirkev príde na miesto, kde budú prejavovať Znak smrti Ježiša Krista.

⁶⁶ „Ešte krátku chvíľu,“ On povedal, „a svet Ma viacej neuvidí, ale vy Ma uvidíte; lebo Ja žijem, aj vy žiť budete. Bude to s vami, dokonca vo vás, až do konca sveta,“ Ježiš Kristus, ten istý včera, dnes i naveky.“

⁶⁷ Niekedy sa dostanem medzi Kresťanov, ktorí tvrdia, že sú svätí muži a ženy Božie. A hanbia sa za svedectvo. Hanbia sa povedať, „Amen.“ Hanbia sa spievať piesne Sionu. Hanbia sa všade. Som rád medzi ľuďmi, ktorí sa nehanbia za Evanjelium Ježiša Krista. Aj keď To vyzerá ako bludárstvo, ale jednako oni sa nehanbia. Niečo sa udialo a znamená To pre nich viac ako život. To je Život. To je Večný Život, pretože oni prijali Božiu Náhradu.

⁶⁸ Mám rád takýto druh spievania. Keď som sa tam vzadu pred chvíľou modlil za pár ľudí, ktorých priniesli. A toto nie je modlitebné zhromaždenie; len kázať. Bol som tam. A mohol som počuť piesne, tleskanie rukami. A divili sme sa... A niektorých z nich som dokonca videl behať hore dole, to, čo nazývali „tancovanie v Duchu.“

⁶⁹ Najprv som bol voči tomu kritický, keď som videl letničných ľudí tancovať v Duchu. A myslel som si, „Čo je toto? To musí byť kopa nezmyslov.“ Potom som čítal Bibliu a zistil som, kedy tancovali v Duchu. Diabol to skopíroval a vyslal ich sem s rock-and-rollom a nezmyslami, ale skutočný opravdivý tanec pochádza od Boha. Je to presne tak. A tanec bol vždy víťazstvom.

⁷⁰ Keď Dávid zabil Goliáša a tento malý rumenný chlapec prichádzal do mesta a vliekol hlavu tohto obra, ľudia mu išli naproti a tancovali. Oni mali víťazstvo. Keď Mojžiš skrze moc Božiu prekročil Červené More a previedol deti Izraela na druhú stranu, Miriam vzala

tamburínu a všetky dcéry Izraela chodili hore a dole po brehu a bili na tamburínu a tancovali v Duchu. Ak to nie je staromódne letničné zhromaždenie, nikdy v živote som žiadne nevidel. Problém so mnou bol ten, že som nemal dostatočné víťazstvo. Ale keď napokon získate víťazstvo a príde na vás Znak Krvi Ježiša Krista.

⁷¹ Spomínam si na Dávida, veľkého žalmistu v Biblii. Keď niečo urobil, túto veľkú vec, dostal Saulovu dcéru. A ona bola taká naškrobená, takzvaná veriaca, ktorá seba považovala za vzor. A archa bola od Boha preč dlhý čas, tá viditeľná Prítomnosť Božia, ten Ohnivý Stĺp, ktorý visel nad tou archou. Filištíni prišli a vzali ju preč počas Saulovho panovania. A jedného dňa, keď Dávid videl, že archa prichádza späť do domu Božieho, Dávid bežal pred archu a tancoval pred Pánom, spieval chvály Bohu. A Saulova dcéra vyzerala, že je veľmi v rozpakoch z toho, čo robil jej muž. Jej manžel, jej mladý, pekný manžel vyvádza a správval sa neslušne v jej prítomnosti, kráľovskej dcéry. A Dávid povedal toľkoto, „Ak sa ti to nepáči, sleduj chvíľu toto.“ A chodil okolo a okolo a okolo archy, tancoval v Duchu. A ona bola v rozpakoch. A Boh tú ženu prekliat kľatbou.

⁷² Ó, víťazstvo skrze Krv Ježiša Krista, Znak zmŕtvychvstania Krista, Jeho život žije v Jeho Cirkvi. Neexistuje žiaden iný spôsob obecnstva, pod ničím iným, iba pod tou Krvou. Naše denominácie nás oddelia a jeden hovorí, „To je nezmysel.“ A druhý hovorí toto, to alebo tamto.

⁷³ Letnice boli naším vzorom. Každý bude musieť uznať to, čo ... alebo nikto nemôže povedať, že cirkev nezačala na deň Letníc. A ten istý Duch, ktorý v ten deň na nich prišiel, zakaždým bez zlyhania, v Biblii, keď Duch Svätý prišiel na ľudí, správvali sa rovnakým spôsobom.

⁷⁴ Dovoľte mi povedať toto, že v pohanských krajinách, kde som mohol byť, kde som mal možnosť cestovať a vidieť tých domorodcov z tých ostrovov a u Hotentótov, a videl som ich tam stáť, kde musíte hovoriť pomocou prekladateľa, nikdy vo svojom živote nepočuli Meno Ježiša Krista. Ale povedzte im ten Príbeh a požiadajte ich, aby zodvihli svoje ruky a prijali Boha, oni robia tú istú vec, ktorú robíte vy rovno tu, keď prijímate Ducha Svätého. To ukazuje, že to je univerzálna (celosvetová) vec. To je moc Všemohúceho Boha, vystavenie Jeho Znak na Jeho deťoch, či sú červené, čierne, biele, alebo akékoľvek môžu byť. To je to jediné miesto, kde je udelené obecnstvo.

⁷⁵ Nimrod staval vežu a Nabuchodonozor mesto, a tak ďalej. Ľudia idú ďalej skrze vedcov a všetko možné, ale naďalej stále zostáva, že to je krv. Lebo Boh urobil Svoje rozhodnutie, že to bude nevinná náhrada,

ktoré mu bolo dané. Jeho meno bolo Suscat. A bol unesený bandou námorníckych tulákov a bol najatý ako chovateľ prasiat.

¹⁵⁷ A tento príbeh pokračuje tak, že toto dieťa bolo unesené a vzaté na palubu lode a on tam musel pracovať. A jedného dňa starý kapitán ochorel a už skoro zomieral. A bol tak chorý, vonku na mori, a tento starý chlapík so šedivou bradou ležal vo svojej kajute. A zavola svojich mužov, ktorí pracovali na palube, a povedal, „Je tu medzi vami Biblia?“ Povedal, „Keď som bol dieťa, mal som kresťanskú výchovu.“ A povedal, „Ja, ja zomieram. A, mužovia, nechcem takto zomrieť.“ Povedal, „Máte Slovo Božie? Má tu nejaký človek Slovo Božie?“

¹⁵⁸ Nakoniec sa vzadu v skupinke mužov postavil malý chlapec a povedal, „Pane, ja mám Bibliu. Ja som Kresťan. Nosím Ju so sebou.“

¹⁵⁹ Povedal, „Pod sem, synku.“ Povedal, „Chceš tým povedať, že máš Bibliu?“

¹⁶⁰ Povedal, „Áno.“ Povedal, „Moja matka a otec boli Kresťania a ja som svoj život odovzdal Kristovi, keď som bol malý chlapec a nosím so sebou Jeho Slovo, kamkoľvek idem.“ Povedal, „Vložil som Ho do svojho srdca a je v mojom srdci.“

¹⁶¹ Povedal, „Prečítaj mi odtiaľ niečo, synu, predtým, ako zomriem.“

¹⁶² A ten malý chlapec otvoril Izaiáša 53:5, „A to znie takto, 'A On bol smrteľne ranený pre naše prestúpenia. Zdrtený pre naše nepravosti. Kázeň nášho pokoja bola vzložená na Neho. A Jeho sinavicami sme uzdravení.'“

¹⁶³ A keď to povedal, starý kapitán riekol, „Môžeš ďalej čítať?“

Malý chlapec povedal, „Môžem tu urobiť poznámku?“

A starý kapitán povedal chlapcovi, riekol, „Pokračuj.“

¹⁶⁴ Povedal, „Moja kresťanská matka, predtým, ako som od nej bol vzatý, povedala... Viete, ona mi zvykla toto miesto Písma čítať, mnohokrát. A viete, akým spôsobom to čítala?“

¹⁶⁵ A starý kapitán povedal, „Nie, synu. Rád by som počul, akým spôsobom to čítala tvoja kresťanská matka.“

¹⁶⁶ Povedal, „Tu je spôsob, akým to ona čítala, 'On bol smrteľne ranený pre prestúpenia Willieho Pruitta. Zdrtený pre nepravosti Willieho Pruitta. Kázeň pokoja Willieho Pruitta bola vzložená na Neho. A Willie Pruit je uzdravený Jeho sinavicami.'“

¹⁵¹ Aby sa to stalo, musíte odmietnuť. Aby toto robili, oni, musíte odmietnuť Svätého Ducha a Jeho pôsobiacu moc, aby ste prijali vyznanie. Musíte najprv vidieť Pravdu, skôr, než prijmete omyl, ak sa chystáte byť Kresťanom. Nemôžete... Musíte prejsť cez Božie zaslúbenie, aby ste prijali omyl. Pretože pred vami je červené blikajúce svetlo po celý čas, „Toto je Slovo.“

¹⁵² Poviete, „No, to bolo na nejaký iný deň.“ To je na dnes, pretože Kristus je Slovo. Je to tak? [Zhromaždenie hovorí, „Amen.“ – pozn.prekl.] Svätý Ján 1. „Na počiatku bolo Slovo a to Slovo bolo u Boha a to Slovo bol Boh. A to Slovo sa stalo telom a prebývalo medzi nami.“ A Biblia povedala, „On je ten istý včera, dnes i naveky.“ A tak, ak je Kristus Slovom, každé zaslúbenie je Pravda a je to také isté včera, dnes i naveky. Musí to tak byť. Je potrebná znovuzrodená viera, aby Tomu verila a spôsobila, aby To fungovalo. Jednoducho, nemôžete to robiť s tradíciou. To nefunguje. Musíte prísť pod tú Krv s takou istotou, že až. Potom, ako Izrael povedal...

¹⁵³ Potom, ako Izaiáš povedal Izraelu, že znečistili svoju náhradu skrze svoje tradície, objavil sa tam ďalší prorok. (Predtým, ako zakončíme.) Na scénu prišiel ďalší veľký prorok, a bol to Ján krstiteľ. No, on im poukazoval na Baránka, ktorý mohol... nemohol iba pre Izrael, ale pre celú Adamovu upadnutú rasu. Povedal, že tam bol... Boh sa chystal poslať Baránka. A tento Baránok bude pre pohanov, židov a pre kohokoľvek, kto príde.

¹⁵⁴ Netrvalo to príliš dlho, kým bol Baránok pribitý na Svoj oltárny kríž. Jeho Krv bola preliata. Svätý Duch prišiel naspäť. No, keď zomrel malý zvierací baránok, duch toho zvieraťa nemohol prísť späť, tak tá krv bola použitá len pre národ. Ale teraz, pre všetkých z Adamovej rasy, Baránok Boží, ktorý preliat svoju Krv, znak prišiel naspäť vo forme Svätého Ducha, aby prišiel na veriaceho. No, To je to, čo Boh požaduje. To je to, čo robili oni v tom dni. A to je to, čo robia dnes.

¹⁵⁵ No, ak nejaké osoby cítia bremeno hriechu, a viete, že nie ste v poriadku, počúvajte, existuje omilostenie, a to omilostenie je skrze Božieho Baránka. Veríte tomu? [Zhromaždenie hovorí, „Amen.“ – pozn.prekl.] Je to skrze Baránka, skrze Krv Baránka.

¹⁵⁶ Raz som rozprával krátky príbeh. Veľmi mi to pomohlo. Bol tam chlapec, ktorý bol v raných dňoch unesený. Predpokladám, že všetci z vás ste prebrali históriu Biblie a prebrali históriu cirkvi. A v... Myslím, že to bolo Foxe... Nie, to nebolo ono. To boli *Nicejský Otcovia* alebo *Život svätého Patrika*. Svätý Patrik bol v skutočnosti... To bolo len meno,

ktorá musí zaujať miesto vinného človeka, aby bol omilostený, a dnes večer je to stále tak isto a nijako sa to nezmenilo.

⁷⁶ Jób žil vďaka tomu. Jób, najstaršia Kniha v Biblii. Cez to všetko, čo sa tomuto človeku udialo, jednako stál pevne, pretože vedel, že vyhovel požiadavke Jehovu. Vedel, že to bolo v poriadku. Abrahám, tak isto; mnohí z nich. Izrael vyhovel iba... Bolo len jedno miesto, kde mohol Izrael mať obecnstvo: to bolo pod preliatou krvou. „Muži mali, odvsadial, uctievať v Jeruzaleme.“ Dokiaľ tam nebola obeť, nebolo uctievanie. A obeťou bola krv.

⁷⁷ Dnes, dnes, predsa tak veľmi vzdelaný, ako sa zdá, že tento národ je, a tak vysoko kultivovaný, ako sa zdá, že sú, a všetok náš vedecký výskum, štiepiť atóm a čokoľvek sa deje, vystreliť raketu na mesiac alebo poslať hore satelit alebo čokoľvek to môže byť. A všetok náš vedecký výskum, všetky naše denominácie, všetko naše vzdelanie, všetky naše školy nás dostali iba ďalej od Boha, ako boli ľudia na začiatku.

⁷⁸ To, čo je potrebné, je odovzdané srdce moci Všemohúceho Boha podľa Jeho vôle a Duch Svätý prichádza ako Znak na tú osobu. „Tieto znamenia budú nasledovať tých, ktorí veria.“ To stále zostáva rovnaké. Kristus tak povedal. „Idte po celom svete, kážte Evanjelium každému stvoreniu. Ten, kto uverí a pokrstí sa, bude spasený; a kto neuverí, bude odsúdený. A uverivších budú sprevádzať tieto znamenia.“ To je manifestácia Ducha Svätého, že Boh prijal toho čitateľa, lebo Duch a Život, ktorý bol v Kristovi, prichádza na toho čitateľa.

⁷⁹ Mohli by ste si predstaviť Žida v tých dávnych dňoch pod preliatou krvou? Tu on prichádza, dolu po ceste. Je deň zmierenia. On ide, aby priniesol obeť. Má pekného, tučného býka. To je požiadavka Jehovu. Alebo by sme možno mohli povedať, že má baránka, pekného, tučného baránka. Kňaz ho poprezerá, aby zistil, či na ňom nie je nejaká vada.

⁸⁰ A potom prichádza na miesto uctievania. On si uvedomuje, že je hriešnikom. Robil veci, ktoré boli zlé. No, on kladie svoje ruky na túto obeť. Skrze kladenie svojich rúk na tú obeť sa identifikuje (*stotožňuje*) s tou obeťou. A potom, keď je rozrezané jeho hrdlo alebo je vzatý ten život; jeho ruky sú na ňom položené a jeho život je vzatý a on cíti tie bolesti, zatiaľ čo to zviera zomiera a krv strieka na jeho ruky. On si uvedomuje, že to zviera zaujíma jeho miesto. A on odchádza, ospravedlnený, pretože urobil presne to, čo od neho Jehova požadoval, aby urobil.

⁸¹ A dnes je tá istá vec s Kresťanmi. To nie je podpísať kartu, že budete navštevovať nedeľnú školu toľko dní alebo toľko nedeľ v roku. Nie je to prísľub, že už viac nebudete piť alkohol za šesť mesiacov. To nie je to. To je, že kladiete ruky na Božiu pripravenú Obeť, Jeho omilostenie, na hlavu Ježiša Krista a cítite trhanie sa tela na Golgote. A potom sa s ním identifikujete v krste, že ako On zomrel a znovu povstal, tak ste vy pochovaní v Jeho Mene, aby ste povstali v novote života, aby ste kráčali ako nové stvorenie v Kristovi, keď to robíte úprimne.

⁸² Splnil túto požiadavku Jehovu, a tak sa cítil ospravedlnený. No, Žid mohol byť ospravedlnený, pretože urobil to, čo od neho Jehova požadoval, aby urobil. Nakoniec... Bolo to v poriadku. Jehova to urobil, a to bolo to, čo On požadoval. Ale nakoniec sa to stalo rodinnou tradíciou. Prišiel deň zmierenia a Žid možno urobil niečo, čo bolo zlé. Povedal si, „No, myslím, že je deň zmierenia. Mal by som tam radšej vziať svojho baránka.“ Rozumiete, stalo sa to rodinnou tradíciou. Nešli s tým úprimne. Robili to len preto, že to robili iné rodiny. „To je len – to je to, čo máme robiť. Všetky rodiny to robia, a tak by sme to mali tiež robiť.“

⁸³ A to je presne to miesto, kam sa dostalo naše Kresťanstvo. To je presne to miesto, kam prichádzajú naše letničné hnutia. Je to rodinná tradícia. Rozumiete? Neidentifikujeme sa s našou Obeťou, že sme mŕtvi s našou Obeťou. Sme... Hovoríme, „Ó, sme Kresťania, pretože som šiel a pripojil sa do zboru.“ Pripojenie sa do zboru je v poriadku. Ale pokiaľ nie ste zidentifikovaní, dokiaľ na Neho nepoložíte svoje ruky a vy a On sa stanete Jedno, kým nie je vo vás Duch Kristov a vy ste v Kristovi, pokiaľ sa nestanete synom a dcérou Božou, nezdá sa tam byť úprimnosť, ktorú by mali mať. Stáva sa to rituálom. Práve tak, ako to je teraz, stať sa Kresťanom je pre ľudí rituál.

⁸⁴ Prednedávnom som sa tu v modlitebnom rade pýtal jednej mladej pani, „Ste Kresťanka?“

⁸⁵ Ona povedala, „No, aby ste vedeli, ja som Američanka.“ No, niečo také s tým nemá nič spoločné.

⁸⁶ Američan, je skvelé byť Američanom, ale to neznamená, že ste Kresťan. Musíte sa znovu narodiť. Pýtal som sa ďalšej ženy, „Ste Kresťanka?“

⁸⁷ No, bola tak vyvedená z miery, povedala, „Aby ste vedeli, každú noc zapalaujem sviečku.“ Niečo také s tým nemá nič spoločné.

⁸⁸ Musíš byť zidentifikovaný s Kristom a Jeho Život žije v tebe. Keď v tebe žije Kristus, vtedy si zidentifikovaný s Kristom. To nie je

veľmi biblický. On bol Slovo. On nemusel nič napísať. On bol Slovo. On bol živé Slovo. A ľudia To nedokázali pochopiť.

¹⁴⁶ A ako môže dnes človek na princípoch toho, čo... Ježiš zaslúbil tieto znamenia do celého sveta a toto požehnanie do celého sveta a Svätého Ducha, že padne tak, ako sa to stalo na začiatku, na kohokoľvek, koho Boh povolá. Ako sa človek môže nazývať Kresťanom a zapierať to Slovo a hovoriť, že je v ňom Svätý Duch? Svätý Duch potvrdí každé Božie Slovo s „Amen.“ To je úplná pravda.

¹⁴⁷ Ó, brat, naše vzdelávacie systémy nás od toho odtiahli. A naše denominácie nás oddelili od seba navzájom a od Krista. Ale čo? Oni to budú robiť aj naďalej. A vy beriete náhradu, každá iná vec nie je nič viac než opäť figové listy. Boh to odmieta. Ale keď Cirkev príde pod Krv Ježiša Krista so Znakom Ducha Svätého na nej, potom znova uvidíte bratstvo. Uvidíte Cirkev plnú moci. Uvidíte.

¹⁴⁸ Boh nenávidí bezmocné náboženstvo. To musí byť moc. Istotne. To je moc, aby spasila človeka od hriechu. To je moc, ktorá môže robiť znamenia a divy a zázraky, ako to Ježiš zaslúbil. Oni sa tam vtedy zamierili do Slova Božieho a verili Tomu a trafili cieľ. Vy sa zamierate tak isto na Slovo Božie; to opäť trafí cieľ. Musí, pretože On je ten istý včera, dnes i naveky. Boh nemá rád bezmocné náboženstvo. Boh to nechce. Boh chce pôsobiť. Boh sa chce ukázať, že je živý. Samotná naša nádej je vzkriesenie. Je to tak? Naša životná nádej je vzkriesenie, vzkriesenie Ježiša Krista.

¹⁴⁹ Rozumiete, Boh chce pracovať vo Svojej Cirkvi. Ježiš povedal, „Ja budem stále s vami až do konca sveta. Skutky, ktoré Ja činím, aj vy budete činiť.“ Svätý Ján 12:14, „Skutky, ktoré Ja činím, aj vy budete činiť; a ešte viac ako toto budete činiť, lebo Ja idem k Môjmu Otcovi.“ No, cirkev sa to snaží poprieť, utekajú, aby získali viac členov, aby boli viac populárni.

¹⁵⁰ Chceme sa vás teraz niečo opýtať. Boh sa snaží pôsobiť vo Svojej Cirkvi a cirkev sa snaží pôsobiť skrze vyznania. A tí dvaja nemôžu spolu pracovať. Musíte sa zbaviť vyznaní a dostať dnu Krista. A ako to môžete urobiť? Keď On uvidí Krv, keď je tá Krv nanesená s úprimným srdcom a ruka položená na Ježiša Krista a srdce, ktoré je úprimné pred Bohom; aby vyznalo svoje viny a narodilo sa zo Svätého Ducha, potom budú nasledovať skutky Božie, ako On povedal, že budú. Áno, cirkev chce pôsobiť skrze svoje vyznania a vidieť, koľko členov môžu získať. Boh chce pôsobiť skrze moc Krvi, aby sa Kresťania znovu zrodili. To je presne ten rozdiel.

¹³⁸ Tu On povedal, „Tých, ktorých predurčil, predzvedel.“ On ich ustanovil a oni to prijali.

¹³⁹ „Žiadny človek ku Mne nemôže prísť,“ povedal Ježiš, „keby ho nepriťahol Otec. A všetko, čo Mi Otec dal, príde ku Mne.“

¹⁴⁰ Prichádzame s vypracovanou emóciou? Prichádzame sa pripojiť do cirkvi? Prichádzame kvôli tomu, že nechceme ísť do pekla? Alebo prichádzame preto, že milujeme Boha, že, „Dal Svojho jednorodného Syna, aby každý, kto verí v Neho, mal večný Život“? Či prichádzame preto, že to je Obeť lásky, ktorú nám Boh dal, aby sme To mohli vystaviť?

¹⁴¹ Boh nenávidí bezmocné náboženstvo. Ich náboženstvo nemá žiadnu moc. Tak čo On musí až dodnes robiť? On nenávidí... Zakaždým v Biblii, že keď Boh niekedy... Vonku, po tejto strane Biblie, zakaždým, keď prišla reformácia alebo prebudenie, bolo to sprevádzané veľkými znameniami a mocami. Keď vystúpil Luther, keď vystúpil Wesley, keď všetci reformátori, Sankey, Finney, Knox, Kalvín, ktokoľvek, kdekoľvek vystúpil, bola tam zademonštrovaná moc. Tam, kde je Boh, On je nadprirodzený. Tam, kde sa Boh ukazuje, tam musí byť nadprirodzeno.

¹⁴² Pozrite sa na Farizejov v tom dni, ktorí prišli k Ježišovi a hovorili o miernosti a vlúdnosti. „Kto bol viac vlúdny než starý kňaz? Kto bol väčší ako ich kňaz? On ku vám prichádza, keď sa narodíte. Ak je v susedstve nepokoj, on prichádza a urovnáva to. A on je vždy zmierovateľ. On je láskavý človek. Viete, že je. Keď ste v problémoch, môžete ísť k nemu a on vám pomôže. Čo za milého človeka?“

¹⁴³ Potom, keď hovoríme o tomto Ježišovi z Nazareta. „Tento kňaz, vieme, kto bol jeho otec, jeho starý otec, jeho prastarý otec. Máme tu školu, ktorou sa môže preukázať. Kto je tento Ježiš z Nazareta? Z akej školy vyšiel? Ku akej organizácii patrí? Čo robí okrem toho, že vždy spôsobuje nepokoje? Čo to povedal o tom láskavom starom kňazovi? 'On je z diabla,' povedal Ježiš. 'Vy ste... Váš otec je diabol a budete robiť jeho skutky.' Dokážete si to predstaviť?“

¹⁴⁴ Vošiel hore do chrámu, s hnevom sa díval na ľudí, kopal do obetí, ktoré Jehova požadoval, a vykrikoval, „Je napísané, dom Môjho Otca je postavený ako dom modlitby a vy ste z neho urobili peleš zlodejov.“

¹⁴⁵ Čo by urobil dnes, keby prišiel do našich moderných cirkví? Trocha viac by sa hýbali stoly, trocha viac by skákali lavice, lebo On by to roztrhal na kusy. Presne tak. Bolo by to tak isto. Či nevidíte, Ježiš je

rituál. To nie je; patriť do zboru. To všetko je dobré, ale vidíte, skutočná úprimnosť.

⁸⁹ Keď prichádzame ku službám uzdravovania, ak si všimnete pri rozpoznávaní v rade, neustále to je, „Povedz ľuďom, aby činili pokánie.“ Rozumiete? Tam idete, až sa vaše modlitby stali tradíciou. Večer si klakneme a hovoríme, „Pane, požehnaj toho-a-toho, požehnaj tú-a-tú a urob toto. A pomôž Jánovi toto všetko urobiť.“ Robíte z Boha maskota, alebo z Neho robíte nejaký druh poslíčka. „Bože, urob toto. A urob tamto. A urob toto.“ To nie je spôsob, akým nám Ježiš povedal, aby sme sa modlili.

⁹⁰ Povedal nám aby sme sa modlili takto, „Náš Otče, ktorý si v Nebesiach, nech sa posväť Tvoje Meno. Nech príde Tvoje Kráľovstvo. Nech sa stane Tvoja vôľa, ako v Nebi, tak i na zemi.“ Ale my sa snažíme Bohu nariadovať, čo má pre nás robiť.

⁹¹ A to je dôvod, prečo cirkev chladne. To je dôvod, prečo veľké prebudenie, ktoré práve udrelo krajinu, dostalo do cirkvi milióny. To je, dostali sa na miesto, kde používajú tieto skúsenosti, a tak ďalej, ako tradíciu, namiesto toho, aby ste boli zbožne smutní a nechali Duchu Svätého robiť dielo Jeho úradu vo vás a nechali Ho, aby vo vás stvoril nový život a urobil vás tak hladnými po tom, aby ste šli do zboru, že nedokážete ostať pomimo zboru. Potom, to je to, čo to je. Nie podpisovanie lístkov a pripojenie sa a tomu podobné veci. Je potrebné mať v sebe Kristov Život, že jednoducho túžite po tom ísť do zboru. Vo vás je Niečo a To vás tlačí.

⁹² Ako som hovoril včera jednému mladému mužovi, pri rozprávaní, v malom rozhovore. Povedal som, „Keď som bol revírnikom v Indiane, zvykol som prechádzať popri malom prameni. A bol tam...“

⁹³ Bol to vždy najšťastnejší prameň, aký som kedy v živote videl. Veľké pramene v Indiane, vyviera z nich tá skvelá studená voda, „vápencová“ voda. A jedného dňa som si sadol ku tomu prameňu, aby som sa s ním rozprával, práve tak, ako myslím, že sa postavil Mojžiš ku horiacemu kríku, aby sa s ním rozprával. A povedal som, „Malý pramienok, čo ťa robí tak šťastným, že po celý čas bubleš? Ak sem prídem v zime, ty bubleš. Ak prídem na jar, na jeseň alebo v lete, kedykoľvek, tak bubleš. Možno si tak šťastný preto, že prichádzajú zajace a pijú z teba?“

⁹⁴ No, ak by mohol hovoriť, povedal by, „Nie, to nie je preto.“

⁹⁵ Povedal by som, „No, možno preto, že k tebe chodia jelene a pijú z teba.“

Povedal by, „Nie, kvôli tomu to nie je.“

⁹⁶ Povedal by som, „No, možno to je preto, že k tebe chodím ja, raz za čas, a pijem z teba.“

⁹⁷ „Nie, kvôli tomu to nie je. Som rád, že oni všetci prichádzajú a pijú, ale to nie je dôvodom, prečo po celý čas tak bublem.“

⁹⁸ „No, čo spôsobuje, že tak bubbleš? Čo ťa robí tak šťastným, že stále vytryskuješ?“

⁹⁹ Ak by mohol hovoriť, povedal by, „To nie som ja. To je niečo spoza mňa, čo ma tlačí.“

¹⁰⁰ Tak je to je s Kresťanským prežitím. To nie je niečo, čo sa vy snažíte vypracovať. To je Niečo spoza teba, pracuje To v tebe. To je Večný Život, ktorý sa pohybuje, vytryskuje. Tak, ako On povedal žene pri studni, „To budú pramene vody vyvierajúcej do Večného Života.“ To je niečo, čo je v ctiteľovi, keď sa zidentifikoval s Kristom, pretože vie, že On je nažive. Ale my nechceme, aby sa to stalo tradíciou.

¹⁰¹ Keď sa Izrael dostal na miesto, kde urobili z prikázaní Božích a zo svojich obetí tradície, vtedy bol ku nim od Boha poslaný mocný prorok Izaiáš s TAK HOVORÍ PÁN. Niekde, nejak, Boh môže vždy Svoju ruku položiť na človeka, ktorý nemá strach odhaliť vec, ktorá nie je správna, niekde, na nejakom mieste. Izaiáš povstal, ak budete čítať Izaiáša 1. kapitolu. Mám to tu zapísané. Izaiáš im hovoril, povedal, „Vaše obete, ktoré Jehova požadoval, sa zosmradili v mojom nose. Opovrhujem nimi.“ A tuky z baranov a jalovic, a tak ďalej, Boh tým opovrhol, tým, čo im nariadil, aby robili. Pretože z toho urobili rituál, potom tým Boh opovrhol, pretože to robili ako rituál.

¹⁰² A my môžeme urobiť so Slovom Božím to isté, presne tak, keď ku Tomu prichádzame ako ku tradícii, ako ku rituálu. Musíme ku Tomu prichádzať a vedieť, že To je TAK HOVORÍ PÁN. Ak to Boh zaslúbil, Boh bude stáť za Svojím zaslúbením. On je väčší ako Jeho zaslúbenie. Vždy bol. „On je schopný,“ ako povedal Abrahám, „učniť to, čo zaslúbil, že urobí.“ On je vždy schopný to urobiť, dodržať Svoje Slovo.

¹⁰³ No, Izaiáš im hovoril, povedal. Všetky tie veci, ktoré robili, oni to robili bez úprimnosti. Robili to len kvôli tomu, že to robili aj ostatní z nich. Robili to kvôli tomu... robili to aj preto, že to bola Jehovova požiadavka. A robili to všetky rodiny a robili to matky a robili to starí otcovia. Prečo by to oni nemohli robiť?

¹³² To, čo dnes potrebujeme, je, aby na scéne povstal prorok s „TAK HOVORÍ PÁN“ a „odhalil tie veci až do jadra“ a povedal, že sa stali smradom. Naše denominácie narástli. Naše cirkvi sú veľké a krajšie, než ako kedy boli. Boli by sme na tom omnoho lepšie, keby sme znovu stáli niekde v aleji s plechovicou, s gitarou udierajúc tam do bubnu, alebo niečo, so skutočným letničným Ohňom horiacim v našich dušiach, než ako sedieť v tých veľkých laviciach, v ktorých dnes sedia, umierajú. Svet umiera pod našimi nohami. Tak veru.

¹³³ Boh má omilostenie, a to omilostenie je iba skrze Ježiša Krista; vzdelanie, tradícia, denominácie, veda, nikdy nič nezaujme to miesto. Je to pod tou Krvou. Je to pod tradíciou... nie tradíciou, ale pod Krvou Ježiša Krista, to je Božia pripravená cesta pre hriešnikov, jediná cesta, kde sa môžeme stretnúť.

¹³⁴ Poviem vám, vezmite metodistu, vezmite baptistu a presbyteriána a luterána a letničného a nech každý jeden príde pod tú Krv, oni sú bratia. Potom medzi nimi nie je viac hašterenia. Nie veru. Sú bratia. Vidia všetko rovnako. Ale necháte, že sa metodista začne hašteriť s baptistom ohľadom krstu; ohľadne poriadku pri krste; necháte, že sa jednotár hašterí s trojičiarom alebo trojičiar s jednotárom a čokoľvek ďalšie, sledujte ten nepokoj a naježenie vlasov. Ale nech obaja prídu pod kríž a sledujte, čo sa udeje. [Prázdne miesto na páske. – pozn.prekl.]

*A bude až do mojej smrti.
Potom vo vznešenejšej, sladšej piesni;
Budem spievať o tejto spasiteľnej moci;
Keď tento biedny šušlavý, koktajúci jazyk;
Bude ticho ležať v hrobe.*

¹³⁵ Vydávam dnes večer svedectvo, že Krv Ježiša Krista robí z metodistu, baptistu, luterána, presbyteriána, čokoľvek on je, môjho brata. Tak veru. Niečo v tom priateľovi je, pretože jeho duch je – je brat. On nie je hašterivý a niečo také. To je... On je brat v Kristovi. Verí každému Slovu, ktoré je v Biblii.

¹³⁶ Ako môže Duch Svätý, ktorý napísal Bibliu, toto zaprieť? Ako môže Duch Svätý, ktorý žije v človeku, povedať, „Ó, to bolo pre apoštolov.“? Ježiš povedal, „Ktokoľvek bude.“

¹³⁷ Peter povedal, „To zaslúbenie je pre vás a pre vaše deti, pre tých, ktorí sú na široko-ďaleko, aj pre všetkých, koľkýchkoľvek si povolá Pán náš Boh.“ Duch Svätý bol pre kohokoľvek, koho si Boh povolal.

zboru, ale skrze prijatie Jeho omilostenia cez Ježiša Krista, vašej nevinnej Náhrady.

¹²⁵ Žiadna úprimnosť, žiadny skutočný smútok nad hriechom. On povedal, že skryl Svoju tvár pred ich rituálmi. Ich modlitby boli bezmocné. Oni sa modlili, ó, istotne. Oni tam vyšli a hovorili svoje modlitby. Obetovali svoje obete. Stalo sa to formou.

¹²⁶ Viete, že v 2. Timotejovi, v 3. verši, či vlastne v 3. kapitole, 2. Timotejovi, je nám povedané to isté, že sa do toho dostaneme v posledných dňoch? Biblia tu povedala, „V posledných dňoch, vedzte toto, že príde čas, keď budú ľudia náhli, nadutí, viacej milujúci rozkoše, ako milujúci Boha; nezmierliví, pomluvační, nezdržanliví a pohrdajúci tými, ktorí sú dobrí; majú formu pobožnosti, ale zapierajú jej moc; od takých sa drž preč. Lebo to je ten druh ľudí, ktorí chodia z domu do domu a vedú do zajatia hlúpe ženy, ktoré sú odvedené preč rozličnými žiadosťami a ktoré sa vždy učia a nikdy nie sú schopné prísť k poznaniu Pravdy.“ No, ak Biblia predpovedá, že príde hodina, keď sa cirkev dostane do tej istej tradície, ako boli oni tam, skrze svoje rituály, tu je to opäť, tradičné náboženstvo, bezmocné.

¹²⁷ „Ó,“ povedali, „to sú komunisti.“ Nie, nie sú.

¹²⁸ „Ktorí majú formu pobožnosti.“ Oni chodia do cirkvi. Oni sa pripájajú ku cirkvi. Snažia sa veľmi ukázať, že chodia do cirkvi a podobné veci, a idú von a žijú inak.

¹²⁹ V ich duši nie je žiaden oheň. Nie je tam nič. Nezaujímajú sa o nikoho iného. „Všetci ostatní môžu zomrieť a odísť, ak chcú. My cítime, že sme spasení. Nech tí ostatní odídu.“ To nie je skutočné Kresťanstvo.

¹³⁰ Kresťanstvo je: ísť za stratenými, ísť získať toho brata, ísť preto niečo urobiť. Či môžeme stáť a založiť si ruky, dokonca keď tvrdíme, že sme spasení, a vidieť mužov a ženy zomierať na každej strane? A ulice, plné žien, ktoré chodia do cirkví so šortkami a s vymalovanými tvármi a kráčajú hore dolu po ulici s cigaretou v ruke; a tvár majú celú vymalovanú, vyzerá to ako líšky a vlci alebo niečo také. A muži kráčajú hore a dolu po ulici, pripájajú sa do cirkví a podobné veci. A nazývajú to Kresťanstvom, a vy máte mlčať?

¹³¹ Čo by urobil svätý Pavol, ak by kráčal cez Tuscon? No, hovorím vám, že by ho zavreli do väzenia skôr, ako by bolo ráno. Je to tak. Prečo? Jeho duša by horela pre Boha, že by sa až nedokázal udržať od toho, aby niečo nepovedal. Samozrejme. Ale my sa pripájame do cirkví. Vidíte, naše tradície sa pred Božou tvárou stali smradom.

¹⁰⁴ No, my robíme to isté. „Môj starý otec bol presbyterián, tak ja som presbyterián. Môj otec bol baptista, tak ja som baptista,“ a tak ďalej. „A môj otec bol letničný, tak ja som letničný.“ To nie je To.

¹⁰⁵ Prichádzame na miesto, kde si uvedomujeme, že sme zostali oddelení. Zostali sme oddelení od Boha. A prichádzame na základe preliatej Krvi Ježiša Krista. Pod tou Krvou, to je miesto, kde sa môžu stretnúť všetci na spoločnej pôde, metodisti, baptisti, luteráni, presbyteriáni, letniční. Bez ohľadu na tradíciu alebo rituál, oni sa tam môžu stretnúť pod jednou spoločnou vecou, a to je na základe Krvi Ježiša Krista.

¹⁰⁶ Až keď sa cirkev dostane späť na miesto a preč od svojich rituálov a naspäť do Božieho originálneho plánu, tí ľudia sú narodení do Božieho Kráľovstva a nie pripojení do cirkvi. Potom je to čas, kedy obecnstvo zavládne všade. A Duch Pánov pokryje zem, ako vody pokrývajú more, keď to príde na miesto, kde ľudia môžu zabudnúť na svoje rozdiely a zísť sa spoločne v obecnstve pod Krvou. Nemôžeme sa všetci zísť pod baptistickou tradíciou alebo presbyteriánskou tradíciou alebo pod tradíciou metodistov, pod letničnou tradíciou. Ale všetci sa môžeme stretnúť a mať obecnstvo pod Krvou Ježiša Krista, pretože to je Boží originálny plán. Je to tak. Amen. Tam je omilostenie.

¹⁰⁷ Metodista sa môže pozerat' na baptistu a odvracať hlavu a baptista sa môže pozrieť na letničného a letniční späť na baptistu, na ich tradície. Ale keď sa stretnú pod krížom, kde Krv Ježiša Krista očisťuje všetkých ľudí od hriechu, on je novým stvorením v Kristu Ježišovi. On je brat. Nezáleží na tom, akou značkou je označený, on je brat. Pretože to je jedna pôda, na ktorej sa môžeme stretnúť všetci. To je Boží spôsob, ako to robiť. Tieto ostatné veci sú ľuďmi zostrojené vyznania naštepené do Tohto. Ale Boží originálny plán pre omilostenie je pod Krvou Ježiša Krista. To je Boží plán, ako to robiť. Áno.

¹⁰⁸ Tradície v ich dňoch, veľký prorok skrúkol a povedal, „Vaše tradície sú bezmocné. Smrdia pred mnou. Nemáte v nich žiadnu vieru.“ Ľudia obetovali tie obete bez toho, že by vôbec mali vieru v to, čo robili.

¹⁰⁹ Teraz sa len sami seba opýtajte otázku. Nie je to niečo podobné ako dnes? I keď to tak veľmi neradi hovoríme, musíme niekde čeliť faktom. Niekde je niečo zle.

¹¹⁰ No, táto Cirkev by mala byť o milión míľ ďalej na ceste, oproti tomu, kde je teraz. Ježiš očakáva na Svoju Cirkev, aby sa pripravila. „Jeho Nevesta sa pripravila.“ Máme potenciály. Duch Svätý je tu. Boh je tu, moc k uzdraveniu nemocných, moc k tomu robiť všetky veci, ktoré

robit Kristus. Videl som to dokázané, sám, skrze Ducha Svätého. Takže potenciály tu sú.

¹¹¹ To, čo od nás Boh očakáva, aby sme sa od toho dostali preč, sú naše tradície, a aby sme prišli späť pod Krv Jeho Syna, Ježiša Krista, a stali sa Cirkvou živého Boha. Metodisti, baptisti, luteráni, presbyteriáni, čokoľvek ďalšie, „Kto chce, môže prísť a vziať z vôd Života zadarmo.“ Verím tomu so všetkým, čo je vo mne. Boh zoslal dolu Ducha Svätého, aby to urobil.

¹¹² Ale my, s našimi rituálmi, bez úprimnosti, ideme, je to tak preto, že to je naša tradícia, a kvôli tomu, že to je rituál. Ideme bez úprimnosti, bez skutočného žiaľu nad hriechom.

¹¹³ Všimol som si, minulý večer na tom veľkom známom zhromaždení jedného z našich veľkých preslávených bratov v Kalifornii. A všimol som si v tom zhromaždení, ako tí ľudia prichádzali dole, mladé deti vo veku „tínedžerov“. Obdivoval som toho brata za jeho skvelý postoj, každý by ho obdivoval. Ak ste na správnom mieste, vidíte, aký postoj zaujal v týchto posledných dňoch, tiež ho budete obdivovať. A ako som si všimol tých ľudí, ktorí prichádzali dole ku oltáru, aby urobili rozhodnutie, dievčatá prežúvali žuvačku, chlapci sa navzájom strkali, ľudia sa smiali, to nie je spôsob, ako prísť zbožne zarmútení. Musíte prísť pod usvedčením. Bože, pošli nám staromódne, letničné prebudenie Ducha Svätého, ktoré vykorení hriech od koreňa a prinesie usvedčenie na mužov a ženy.

¹¹⁴ Nie hovoriť, „Vrátim sa späť do cirkvi a obnovím svoje obecnstvo. Podpíšem kartu.“ To je v poriadku, ale môžete sa pripojiť ku Slobodomurárom (Masons), ku Divným Priateľom (Odd Fellows) a k čomukoľvek a získať rovnaké výsledky.

¹¹⁵ Ale keď prichádzate pod Božie omilostujúce zmierenie v Krvi Ježiša Krista, musí sa tam nachádzať úprimnosť, Boh požaduje úprimnosť.

¹¹⁶ Ak to stálo Jeho takú cenu, že dal Svojho jednorodeného Syna, ako my prejdeme s trochou vtipkovania a pripojením sa do zboru, podpísaním rozhodovacej karty, ktorú prinesieme do cirkvi, a čokoľvek to môže byť? To nie je Božia požiadavka. „Ten, ktorý ide napred a seje v slzách, sa istotne vráti späť, radujúci sa, nesúci so sebou vzácne snopy.“ Potrebujeme ľudí, ktorí nesú snopy.

¹¹⁷ Počul som raz jedného veľkého evanjelistu povedať, keď som navštívil jedny z jeho raňajok, vzal Bibliu... A vždy som si ho cenil. Povedal, „Tu je norma. To je to, čo Boh požaduje.“ Povedal, „Pôjdem do

mesta a budem mať prebudenie.“ Povedal, „Budem mať dvadsať alebo tridsať tisíc, ktorí učinia rozhodnutie. Vrátim sa za asi štyri alebo päť rokov alebo možno za dva roky,“ a povedal, „nedokážem nájsť pätnástich alebo dvadsiatich.“ Povedal, „Svätý Pavol išiel do mesta a obrátil jedného človeka. Za rok sa vrátil a mal tridsať alebo štyridsať novoobrátených od toho jedného.“ Potom povedal, „To sú leniví kazatelia, ktorí sedia s vyloženými nohami na stole a nejdú von navštíviť tých ľudí.“

¹¹⁸ Obdivujem jeho odvahu, že sa nebojí nakričať na svojich bratov a povedať svoje presvedčenie. Ale rád by som sa ho opýtal túto otázku, „Ktorý kazateľ sa rozprával s tým jedným človekom tam vtedy v čase Pavla, keď tam ani neboli cirkvi, do ktorých by šiel?“

¹¹⁹ Čo to bolo? Pavol ho vzal z tradície alebo podpisovania karty do krstu Duchom Svätým, až bola jeho duša zapálená pre Boha. Musel svedčiť a rozprávať veci. Celá jeho duša horela v plameni Ohňa, ktorý tam Boh vložil. To, čo dnes večer potrebujeme, je znamenie, že muž alebo žena sú spasení, sledujte ich, ako idú za ostatnými dušami tak rýchlo, ako len môžu.

¹²⁰ On raz povedal tomu barmanovi... Malý chlapec vošiel a povedal, „Pán barman?“

Povedal, „Áno, synku?“

Povedal, „Vaša značka spadla.“

¹²¹ Povedal, „No, ďakujem ti, synku.“ A tak vyšiel von a ten malý chlapec tam stál s rukami za chrbtom a ten barman sa pozrel hore. A na takej veľkej medenej doske bol obrázok s veľkou miestnosťou s barom, a to bola reklama. Vzal si zásteru a vyleštil ju. Povedal, „Synku, mylíš sa. Moja značka je v poriadku.“

¹²² Povedal, „Nie veru.“ Povedal, „Nie je.“ Povedal, „Mal som na mysli vašu najlepšiu značku.“

Povedal, „To je najlepšia značka, ktorú mám.“

¹²³ Povedal, „Ó, nie. Pozrite sa, tam leží.“ Tam v jarku ležal opilec. To bola najlepšia značka, ktorú mal, tak veru, keď videl človeka pod vplyvom toho, čo predával vo vnútri.

¹²⁴ A keď vidíme človeka pod vplyvom Ducha Svätého, že až jeho život horí staromódnym letničným Ohňom, to je najlepšia značka, ktorú kedy Boh mal, že ten človek je spasený, keď Mu bude slúžiť. To je najlepšia značka. No, ako sa k tomu dostať? Nie skrze pripojenie sa do